

സോവിയറ്റ് രഷ്യയിൽ ഒരു പാട്ടുകച്ചേരി

—എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

കഴിഞ്ഞ ആഗസ്ത് മാസത്തിൽ ഏതാനും ദിവസം സോവിയറ്റ് രഷ്യയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ എനിക്കവസരമുണ്ടായി. "ഓർഗൺ" എന്ന സംഗീത യന്ത്രത്തിൽ ഒരു കച്ചേരി ആദ്യമായി എനിക്കു കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു് ഈ പര്യടനത്തിനിടയ്ക്കാണ്.

ലാററ് വിയ

സോവിയറ്റ് യൂനിയന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു്, ബാൾട്ടിക് കടലിന്റെ കിഴക്കെ കരയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണ് ലാററ് വിയ. സോവിയറ്റ് യൂനിയനിലെ പതിനഞ്ച് റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലൊന്നാണ് ഇരുപത്തിമൂന്നു ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങളും അറുപത്തിനാലായിരം ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ വിസ്തൃതിയുമുള്ള ഈ പ്രദേശം.

തടസ്ഥമായിത്തീർന്നിട്ടില്ലേ എന്നുപോലും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സംഗീതത്തിന്റെ ഉത്ഭവം എങ്ങിനെയാണ് എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. അതു ദൈവികമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ വളരെ ഉണ്ട്. ഏതായാലും മനുഷ്യനിൽ സംഗീതം ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ അഭാവം ജീവിതം എത്ര ദുസ്സഹമായ അനുഭവമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നു തോന്നുകയാണ്. ഉറക്കം വരാത്ത കുട്ടിയെ ഉറക്കുന്നതിന്നും, തപിക്കുന്ന മനസ്സിനെ തണുപ്പിക്കുന്നതിന്നും, നിഷ്ക്രിയരെ കമ്മോസ്സുവരാക്കുന്നതിന്നും, നാസ്തികരെ വിശ്വാസികളാക്കുന്നതിന്നും സാഗീതത്തിനു കഴിയും. അതുകൊണ്ടാണ് സംഗീത സഭകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എത്രയും മഹത്തായ സമുദായ സേവനമായി കരുതണമെന്നു പറയുന്നത്.

ഏഴു ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങൾ പാകുന്നതും, ലാററ് വിയയുടെ തലസ്ഥാനവുമായ "റീഗ" പട്ടണത്തിൽ ആഗസ്ത് 17-ാംനു രാവിലെ ഞാൻ എത്തി. അവിടെത്തെ ഒരു പഴയ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിൽ രാത്രി 8 മണിക്ക് നടക്കുന്ന സംഗീതക്കച്ചേരിയ്ക്കു് ടിക്കറ്റ് കിട്ടിയതു ഒരു ഭാഗ്യമായിരുന്നു. കാരണം, 7-45നാണ് ഞങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോഴേയ്ക്കു് പള്ളിയുടെ അകത്തു് മൂന്നുനാലായിരം ആളുകൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരുന്നു. പലതും പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെ നിരാശപ്പെട്ടു മടങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

സ്റ്റോട്ട്സിന്റെയെന്നപോലെ സംഗീതത്തിന്റേയും നാടാണ് ലാററ് വിയ. അവിടെ എല്ലാവരും സ്റ്റോട്ട്സ് മാൻമാരാണ് ത്രെ. എല്ലാവരും പാട്ടുകാരാണ്. അഞ്ചു് കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ അവിടെ ഒരു ദേശീയ സംഗീത - ഇത്തോത്സവമുണ്ടു്. രാജ്യം ഒന്നാകെ അന്നു് പാടിത്തീർക്കുന്നു. ഓരോ നഗരത്തിന്നും, ഓരോ ഗ്രാമത്തിന്നും, ഓരോ ഫാക്ടറിയ്ക്കും, ഓരോ കൃഷിയിടത്തിന്നും, ഓരോ ആപ്പീസ്സിന്നും ഉണ്ടു് സ്വന്തമായ ഗായകസംഘങ്ങൾ. 12,331 ഗായകരുള്ള 229 ഗായകസംഘങ്ങൾ (ക്വയർ) 1965-ൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ; 2728 നർത്തകരുള്ള 129 നർത്തകസംഘങ്ങളും!

സ്റ്റേറ്റ് ഫിൽഹാർമോണിക് സൊസൈറ്റിയാണ് അന്നത്തെ പാട്ടുകച്ചേരിയ്ക്കു ഏല്പാട്ടു ചെയ്തിരുന്നതു്. ടിക്കറ്റിന്നു് ഒന്നര റൂബിൾ (ഏകദേശം പത്തുരൂപ) കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. ലെനിൻഗ്രാഡുകാരി അനസ്താസ്യ ടിഷെങ്കൊ എന്ന യുവതിയായിരുന്നു ഗായിക. ക്രിസ്റ്റപബ്ബം 1685 മുതൽ 1750 വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന ബാക്ക് എന്ന ജർമ്മൻ ഗായകൻ രചിച്ച ഫ്യൂഗ് സി. മൈനർ പ്രെല്ലഡ്, നാലു പാസ്റ്റോറലുകൾ, ഫ്യൂഗ് ഡി

മേജർ പ്രൈഡ്, അഞ്ചു കോറലുകൾ, ടൊക്കോട്ട മുതലായവയായിരുന്നു അന്നത്തെ വിഭവങ്ങൾ.

പച്ച ഓർഗൺ

മനോഹരവും വിപുലവുമായ പള്ളിയുടെ പ്രവേശദ്വാരത്തിന്റെ മുകൾനിലയിലാണ് ഓർഗൺ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. പല നിലത്തിലുള്ള ഒട്ടുവളരെ കഴലുകൾ ഈ സംഗീത യന്ത്രത്തിലുണ്ട്. ഇവ നാലുവരിയായി നിരത്തി കത്തനെ നിർത്തിയിരിക്കുന്നത് പള്ളിക്കുറുപ്പിനകത്തുനിന്നു കാണാം. മൂന്നു മുതൽ ഇരുപതുവരെ അടി നീളമുള്ളവയാണ് ഈ പൈപ്പുകൾ. ഇവയുടെ പിന്നിലിരുന്നു പിയാനോവിന്റേറ്റുപോലെയുള്ള ഒരു കീബോർഡിൽ കൈകൊണ്ടു മന്ത്രിയാണ് ഗായിക കച്ചേരി നടത്തുന്നത്. കച്ചേരി നടത്തുമ്പോൾ, താഴെയിരിക്കുന്ന ശ്രോതാക്കൾക്ക് ഗായികയെ കാണാനാവില്ല.

ഹാളിൽ നിറയെ ആളുകളുണ്ടെങ്കിലും ഒരു ദീർഘശ്വാസത്തിന്റെ ശബ്ദം പോലുമില്ല. എല്ലാവരും ഏകാഗ്രരായി, തല അല്പം കുനിച്ചു ഇരുന്ന് സംഗീതം ശ്രവിക്കുകയാണ് ഓരോ ഗാനവും കഴിയുമ്പോൾ അവർ ദീർഘനേരം കൈകൊട്ടുന്നു. തികച്ചും ഭക്തി നിർഭരമായ അന്തരീക്ഷം. ഒരു മതച്ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പ്രതിതിയാണ് എനിക്കുണ്ടായത്.

അദൃശ്യമായ ദൈവമാണ് ഓർഗൺ കച്ചേരി. നാദത്തിന്റെ ഒരു ശംശാ പ്രവാഹമാണെന്നു പറയാം. പതുക്കെത്തുടങ്ങുന്ന ഗാനം ക്രമത്തിൽ ഉയരുന്നു. പിന്നീട് ബാഹ്യപ്രപഞ്ചമില്ല; കൂലംകുത്തിയൊഴുകുന്ന സാദരവെരവരിമാത്രം. നിങ്ങൾ നാദത്തിന്റെ ഒരു സമുദ്രത്തിൽ നീന്തുന്നതുപോലെ. സംഗീതത്തേക്കാളേറെ അതൊരു മേളമാണ്. ഗംഭീരമായ ഒരു തായമ്പക എന്നു പറയാം. ശബ്ദം ചെണ്ടയുടേതല്ല; എന്നു മാത്രം. കൂറ്റൻ കഴലുകളുടേതാണ്.

കച്ചേരിയെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാൻ ഞാൻ ആളല്ല. അതിന്നാവശ്യമായ പാശ്ചാത്യ ശാസ്ത്രീയ സംഗീത പരിജ്ഞാനം എനിക്കില്ല. മൂന്നു മണിക്കൂർ നേരത്തെ ആ കച്ചേ

രിപോലൊന്നും അതിന്നു മുമ്പും പിമ്പും ഞാൻ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല എന്നുമാത്രം പറയാം. ഇടയ്ക്ക് അല്പം വിശ്രമത്തോടെ, രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളായി ആണ് കച്ചേരി നടന്നത്. ഓരോ ഘട്ടത്തിന്റേയും അവസാനത്തിൽ ഓർഗൺ പൈപ്പുനിരകളുടെ മുൻവശത്തായി ഗായിക ബാൽക്കണിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ചെങ്കിട്ട് അടപ്പിക്കുന്ന കൈകൊട്ടുകൊണ്ട് ശ്രോതാക്കൾ അവരെ അഭിനന്ദിച്ചു. കച്ചേരി കഴിഞ്ഞശേഷം ഗായിക പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴത്തെ കൈകൊട്ടിന് അവസാനമുണ്ടായിരുന്നു. തലതാഴ്ന്നു സദസ്സിനെ വന്ദിച്ചു ഗായിക അകത്തേക്കുപോയി. കൈകൊട്ടു നിലയ്ക്കാത്തതിൽ വീണ്ടും ബാൽക്കണിയിൽ വന്ന് അഭിവാദ്യം സ്വീകരിച്ചു. വീണ്ടും ഇതു തുടന്നു. എന്നിട്ടും കൈകൊട്ടു നിലയ്ക്കുന്നില്ല. ആളുകൾക്ക് സംഗീതം കേട്ടു മതിയായിട്ടില്ല! ഗായിക വീണ്ടും ഗാനമാരംഭിച്ചു. ചില ചെറിയ ഇനങ്ങൾ. നമ്മുടെ കച്ചേരികളിൽ പതിവുള്ള "തുകട"കൾ പോലെ. അച്ചടിച്ച പരിപാടിയിലില്ലാത്ത ഈ "താല്പാലിക രചന"കളായിരുന്നു പിന്നീട് ഏതാണ്ട് ഒരു മണിക്കൂർനേരം.

പാട്ടു കേൾക്കുന്നവർ ആരൊക്കെയാണ്? അവരിൽ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുമുണ്ട്; യുവാക്കളും വൃദ്ധരുമുണ്ട്. ബാക്കിന്റേതു ശാസ്ത്രീയ സംഗീതമാണ്; പള്ളിയുടെ സംഗീതമാണ്; ആരാധനയുടെ സംഗീതമാണ്. ഇന്ന് സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ വിശുദ്ധമായ ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന്, യൂറോപ്പിൽ മറ്റൊരിക്കലുമുള്ളതിലേറെ, ആസ്വാദകരുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ജാസ്സും, ബ്രിട്ടനിലെ ബിറ്റിനിലുകളുടെ സംഗീതവും റഷ്യയിൽ ഹോട്ടലുകളിലും മറ്റും ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ടിസ്സ്, റോക്കൻ റോൾ മുതലായ നൃത്തങ്ങളും കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ റഷ്യയിലില്ലാത്ത പ്രചാരം ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിനും ശാസ്ത്രീയ നൃത്തത്തിനുമുണ്ട്. ഈ സംഗതിയിൽ റഷ്യയും ദക്ഷിണേന്ത്യയും തമ്മിൽ വലിയ അടുപ്പം കാണുന്നു.